

фонду. Отже, якщо в майбутньому ситуація не зміниться, то інноваційно-інвестиційний процес зупиниться, що згубно вплине на економіку країни.

Список використаних джерел:

1. Єщенко П. С. Економіка для всіх. – К.: Вища шк., 2009. – 478 с.
2. Сизоненко В. О. Сучасне підприємництво: Довідник. – К.: Знання-Прес, 2007. – 440 с.

ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗРОСТАННЯ

Брагінець Т. О., студентка

Науковий керівник: к. е. н., доцент Богашко О. Л.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Фундаментом конкурентоспроможної економіки України є соціально орієнтоване суспільство, яке забезпечує високу якість і високі соціальні стандарти життя всіх верств населення країни. Найважливішими індикаторами конкурентоспроможності економіки і соціального забезпечення населення є продуктивність праці та заробітна плата.

Для оцінювання стану та динаміки продуктивності економічної системи, порівняння її досягнень із досягненнями інших систем та пошуку резервів підвищення необхідно застосувати аналіз та контроль продуктивності господарюючого суб'єкта, у процесі реалізації яких необхідно визначити вплив змінювання взаємозв'язків різних витрат і випуску на досягнення визначених виробничих цілей даної системи.

Праця частіше, ніж будь-який інший фактор, використовується для вимірювання продуктивності. Основна причина прерогативи продуктивності праці над іншими показниками вимірювання продуктивності полягає в тому, що витрати праці значно легше виміряти, ніж будь-які інші витрати. Тому у практиці господарювання саме продуктивність праці вважається головним показником ефективності виробництва.

Міжнародна організація праці розраховує продуктивність праці, як суму ВВП, поділену на кількість працюючих осіб. Міжнародна організація праці вважає що ВВП – це основа оцінки динаміки виробництва і споживання продукції в країні, тому його збільшення або зниження показує зростання або падіння продуктивності праці в цілому по країні [3]. З цим аргументом можна цілком погодитися і розрахувати продуктивність праці в Україні.

Підвищення продуктивності праці та виробництва в цілому сприяє зростанню доходів працівників, узгодженню поточної виробничої діяльності із стратегічними пріоритетами, реалізації критеріїв продуктивного господарювання, забезпеченню конкурентних позицій підприємства. Підвищення ефективності функціонування сфери зайнятості та оплати праці

працівників обумовлює впровадження її державного законодавчо-правового та нормативного регулювання, моніторингу основних макроекономічних показників та пропорцій.

Список використаних джерел:

1. Богашко О. Л. Світовий досвід в практиці формування національної інноваційної системи України / О. Л. Богашко // Економічний простір: Збірник наукових праць. – № 81. – Дніпропетровськ : ПДАБА, 2014. – С. 15 – 23.
2. Чернушкіна О. О. Продуктивність праці в Україні: порівняльний аспект / О. О. Чернушкіна // Інноваційна економіка. – 2013. – № 9. – С. 106-112.

ОСОБЛИВОСТІ КЛАСИФІКАЦІЇ ВИТРАТ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Булах І. І., викладач

ВСП Агротехнічний коледж Уманського НУС

Шиманська О. В., викладач

ВСП Агротехнічний коледж Уманського НУС

Для багатьох українських підприємств, що зіткнулися з гострою конкуренцією, проблемою виживання в жорстких умовах ринку, саме інноваційна діяльність і її результати є головною умовою успіху та ефективності. Тому учасники ринкових відносин, насамперед ті з них, які займаються виробництвом, для забезпечення своєї поточної і перспективної конкурентоспроможності зобов'язані цілеспрямовано формувати і здійснювати свою інноваційну політику.

При прийнятті оптимальних управлінських і фінансових рішень необхідно знати свої витрати і вміти правильно їх класифікувати, від цього буде залежати майбутня прибутковість - мета підприємства.

Завдання функціонування підприємства досягаються за рахунок загального управління, ведення фінансової діяльності, а також здійснення контролю і регулювання. На кожному етапі актуальні різні показники витрат, що характеризують проблеми і досягнення підприємства:

– на етапі загального управління – зіставлення витрат на різні цілі служить індикатором стану фірми і вказує на необхідність прийняття певних рішень;

– на етапі контролю і регулювання – загальна картина витрат дозволяє формувати нову стратегію функціонування або коригувати колишню з боку власників фірми;

– на етапі ведення та обліку фінансової діяльності – формування собівартості продукції і ведення відповідної звітності: коректно складена калькуляція (визначення собівартості) робить товар конкурентоспроможним і виключає появу «непридатних» цін [1].

Вибір критеріїв класифікації витрат залежить від багатьох факторів, прояв яких найбільш відчутно на рівні економіки конкретного господарюючого